Кучето

Си такваз, една кѫщичка мѫчилка дамие, думало кучето един зимен ден, като треперело от студ лса свивало колкото можало, тамам колкото дамие покерий, по много пемъ пръвди. Чекай ти да дойде лято наъ ако си на направи, та да си потопля барим до зима и дамие удя тика да мръзна.

Дошло лято, наш карман забравил бие чи щрл да си прави кѫща; едъ ф като мерало на слънце та се притекувало, отпусвало са та са протегнало, останло сеч щло да си прави кѫща, по изгдрмъ се тъй на прилутица както било са изтегнало и останало спаяно, като видяло до колко ще му трябва. Мъ че много голяма ще мока да стане та тая кѫща, а не острф да прави. Дф ще ти взема ~~само~~ тебе колкоз керасте, и кой ще са протави сега да иде да дъго да прави кѫща. Ти тъй е сеч ще са попротягим, думало като са къркаляго, а чо бимъ сакъ щем, са посвива както можем, такъ ще презарем хайде.

Селенинътъ и чурда

Нощно врѣме, въ кѫщата на едного селянинъ влѣзнѫ хайдутинъ невидимъ; обикоди горѣ долу ~~и~~ ~~стенитѣ~~ ~~на~~ ~~кѫщата~~ та се вмъкнѫ най подирѣ въ келерътъ и тамъ по ракъ по пъзули вредъ прѣчарашувалъ всичко, и все ги намѣрилъ, като дрѣхи, пари, дъ, парици всичко му отнѣ. ~~и задъ~~ ~~нѣ~~ безсовѣстно — у хайдутинъ совѣсть имали? ~~Не~~

И тъй горкинътъ селенинъ легнал си вечер тъ гиотъ колко годѣ, а станалъ сутринта и нѣма нищичко, въ тръ де завъртиш въ кѫщата му не останало какво да закачиш. — Да надива господ на тикого брата, тика да си легна, и оика да стане. Плачо сирома хатъ селенинъ, тъ ме, въ дъ ма, искай вече на